

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
16-01-2008

Uds. dato:
01-04-2008

Nummer:
C-7-08

J.nr.
3500215-07

Status: Gældende

Principafgørelse om: **hjælpemiddel - kugledyne - barn - nedsat funktionsevne - længerevarende**

Lov: Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 1117 af 26. september 2007 - § 112

Resumé:

Der kunne bevilges en kugledyne som hjælpemiddel til en 10 årig dreng med voldsom opmærksomhedsforstyrrelse.

Ankestyrelsen vurderede, at der konkret var tale om en lidelse af længerevarende karakter, og at en kugledyne i det daglige kunne afhjælpe følgerne af hans betydelig nedsatte funktionsevne.

Sagsfremstilling:

Sagen handlede om en 10 årig dreng, der led af opmærksomhedsforstyrrelse og Tourettes syndrom. Dette var beskrevet som en lidelse med multiple tics og udstøden af lyde ufrivilligt. Drengen havde svært ved at falde til ro, når han skulle sove/slappe af, og han havde periodevis store problemer med indsovning. Familien havde haft en kugledyne på prøve i 14 dage og havde oplevet god effekt heraf, idet drengen havde sovet 2 timer længere end normalt og dermed var vågnet friskere. Han havde herefter meget bedre været i stand til at klare dagen. Dynen blev også brugt om dagen, når han slappede af og læste.

Hospitalet udtalte, at drengen havde vanskeligheder med opmærksomhed, koncentration, motorisk uro og let afledelighed samt tics af vekslende intensitet. Han var i medicinsk behandling og havde god effekt heraf. Der var erfaring for, at børn med lignende vanskeligheder kunne få bedret indsovning ved hjælp af en kugledyne.

Hospitalet gav ikke beroligende medicin til børn. Hvis børnene var angste, kunne man give angstdæmpende medicin, men det sås som et betydeligt mindre indgreb med en kugledyne, hvis kugledynen kunne hjælpe.

Hospitalet og de fleste forældre ville hellere bruge en kugledyne end give børn medicin.

Kommunen gav afslag på kugledyne som et hjælpemiddel, da betingelsen for at få hjælp hertil var, at følgerne efter barnets sygdom var varige.

Hospitalet oplyste, at det kunne være vanskeligt at udtale sig om et permanent behov for kugledyne, idet den fysiske uro hos mange børn med ADHD mindskes omkring puberteten. Da drengens indsovningsproblemer måske ville mindskes, når han kom i puberteten, var det ikke muligt at vurdere, om der forelå et permanent behov for kugledyne til varigt brug i hjemmet.

Selvom der var forståelse for, at forældrene ikke ønskede at give beroligende medicin og/eller sovemedicin til drengen, blev det vurderet, at en kugledyne var et behandlingstiltag på linje med medicin.

Kommunen gav afslag på dækning af udgiften som en merudgift efter serviceloven med begrundelsen, at der ikke efter denne bestemmelse kunne gives støtte til behandling, da sådanne udgifter forudsættes afholdt efter lov om offentlig sygesikring.

Det sociale nævn fandt, at drengen var berettiget til en kugledyne som et hjælpemiddel.

Nævnet fandt, at en kugledyne i væsentlig grad måtte anses for at afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne ud fra oplysningerne om, at drengen efter brug af kugledynen var mere udhvilet og bedre kunne klare dagen i skolen og i fritidsklubben.

Drengens lidelse måtte anses for at være en lidelse af længere varighed og ofte en vedvarende lidelse, hvorfor lidelsen i relation til servicelovens regel om hjælpemiddel måtte betragtes som en varig lidelse.

Nævnet lagde vægt på, at drengen var fulgt på hospitalet i længere tid. Han var diagnosticeret med opmærksomhedsforstyrrelse og Tourettes syndrom. Han havde således vanskeligheder med opmærksomhed, koncentration, motorisk uro og let afledelighed samt tics af vekslende intensitet.

Drengen havde svært ved at finde ro, når han skulle sove/slappe af. Da han fik kugledynen på prøve, faldt han meget hurtigere i søvn og kom op dagen efter og var frisk. De ekstra timer havde således hjulpet ham til bedre at kunne klare dagen i skole og fritidsklub.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse til Ankestyrelsen.

I klagen var det anført, at der var behov for en nærmere afklaring af, hvornår en kugledyne var et behandlingsredskab, og hvornår den var et hjælpemiddel.

Der var tvivl om, hvilke punkter, der burde vægtes ved sontringen, og om det var de samme faktorer, der kunne vægtes ved børn og voksne.

I mange sager havde ansøger glæde af kugledynen, men den beroligende effekt kunne også være opnået ved hjælp af medicin, som ofte ikke blev anbefalet til børn og derfor erstattet af en kugledyne. Spørgsmålet var herefter, om dette var en indikator for, at en kugledyne var et hjælpemiddel, eller om den netop var behandling, fordi den var et alternativ til medicin.

Desuden var det et spørgsmål, om en kugledyne skulle bevilges som et hjælpemiddel, hvis barnets behov for hjælpemidlet var tidsbegrænset. Den fysiske uro forventedes for mange unge at forsvinde omkring puberteten.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på yderligere belysning af bevilling af kugledyne som hjælpemiddel, som supplement til Principafgørelse C-7-01.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at en kugledyne i dette tilfælde var et hjælpemiddel, idet afgørelsen beroede på en konkret vurdering af drengens lidelses karakter og af i hvilket omfang, den kunne afhjælpe følgerne af hans nedsatte funktionsevne og derved lette hans daglige tilværelse.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at drengen var et barn på 10 år.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at han led af en alvorlig opmærksomhedsforstyrrelse i form af ADHD, og at han havde Tourettes syndrom.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det drejede sig om et 10-årigt barn, at hans lidelser oftest ville være varige og lagde til grund, at hans lidelser konkret ville være af længerevarende karakter.

Drengen havde store opmærksomhedsproblemer og koncentrationsvanskeligheder, han var motorisk urolig og let afledelig, og han havde tics af vekslende intensitet. Han havde meget svært ved at falde til ro, når han skulle sove/slappe af, og han havde store problemer med indsovning.

Ankestyrelsen lagde til grund, at hans søvnvanskeligheder havde nær forbindelse med hans lidelser, og at den stærkt forringede søvn nedsatte hans funktionsniveau betydeligt i det daglige.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at familie og behandlere i videst muligt omfang havde forsøgt at bedre hans indsovningsproblemer ved en række tiltag, men at ingen af disse forsøg havde haft virkning.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at kugledynen i drengens tilfælde i betydelig grad havde bedret hans funktionsevne i det daglige, idet han havde lettere ved at sove. Han havde fået en væsentlig bedre søvn og var dermed blevet meget bedre i stand til at kompensere for sine opmærksomhedsforstyrrelser og koncentrationsvanskeligheder i det daglige.

Ankestyrelsen fandt således, at en kugledyne som hjælpemiddel om natten og også i løbet af dagen ville kunne bedre drengens søvn betydeligt og gøre ham langt bedre i stand til at kompensere for sine symptomer og fungere i dagligdagen.

Ankestyrelsen kom således til det samme resultat som det sociale nævn.